

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων-bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
σεπτέμβριος 2005- πο 38- septembre 2005

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

Το καλοκαίρι τελειώνει και μαζί του τελειώνουν και οι διακοπές με τον ήλιο και τις διασκεδάσεις τους. Όσοι είχαν την ευκαιρία να πάνε στην Ελλάδα για διακοπές έκαναν αποθέματα ήλιου, ζέστης και ελληνικών ήχων για μερικούς μήνες. Στο Παρίσι λοιπόν πίσω πάλι για μιά καινούργια χρονιά. Με αλλαγές.

Στις αρχές Ιουλίου η Ελληνική Κοινότητα αποχαιρέτησε τον πρέσβη της Ελλάδας κ. Δημήτρη Καραϊτίδη και τη σύζυγό του κα Λήδα Καραϊτίδη, που επέστρεψαν στην πατρίδα. Στη δεξίωση που δόθηκε προς τιμή τους παρευρέθηκαν ο πρέσβης της Ελλάδας στην UNESCO κ. Αναστασόπουλος, ο πρέσβης της Κύπρου και η κα Χατζημιχαήλ, ο γενικός μας πρόξενος κ. Πάζιος και οι αγαπητοί σε όλους μας ακόλουθοι Αμυνας, ταξίαρχος Ανδρέας Βιδάλης με τη σύζυγό του κα Βιδάλη, πολλά μέλη των διπλωματικών αποστολών και της παροικίας μας.

Διακρίνονται στη φωτογραφία ο γενικός μας πρόξενος κ. Ν. Πάζιος, ο πρέσβης μας στην UNESCO κ. Αναστασόπουλος, η κα Λήδα Καραϊτίδη και ο κ. Δημήτρης Καραϊτίδης.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον κ. πρέσβη και γραπτά για τη βοήθεια που προσέφερε στην παροικία καθώς και την υποστήριξη του στον αγώνα που κάνουμε για να διατηρήσουμε την ενότητα του ελληνισμού. Ευχόμαστε στον ίδιο και τη σύζυγό του τα βέλτιστα.

Το ίδιο ευχόμαστε και στον ακόλουθο άμυνας, ταξίαρχο Ανδρέα Βιδάλη, που επιστρέφει επίσης στην Ελλάδα και τον ευχαριστούμε για τη συνεχή και συνεπή παρουσία του στις εκδηλώσεις της Κοινότητας, και όχι μόνο στους εορτασμούς των εθνικών μας γιορτών. Καλή επιστροφή στη πατρίδα.

Τον Ιούλιο μήνα ήλθε στο Παρίσι η νέα Συντονίστρια Εκπαίδευσης, η κα Νένα Κοικανάκη, δρ. φιλολογίας. Την καλωσορίζουμε στο Παρίσι και τις ευχόμαστε Καλή Επιτυχία. Θα βρείτε στις επόμενες

σελίδες του δελτίου ένα κείμενό της για τον ποιητή Μανόλη Αναγνωστάκη που έκλεισε για πάντα τα μάτια του τον περασμένο Ιούνιο. Τα σχολεία στο Παρίσι θα αρχίσουν να λειτουργούν από τα μέσα Σεπτεμβρίου 2005 και ελπίζουμε να πάνε φέτος όλα καλά. Θα αναφέρω αυτούσια τα όσα έγραφα στο προηγούμενο τεύχος του δελτίου:

«Ξεκινάμε με τους καλύτερους οιωνούς τη καινούργια χρονιά. Ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί, με αλληλοσεβασμό και προσοχή να πάνε όλα καλά. Έχουμε τη τύχη να έχουμε ένα μεγάλο αριθμό από εκπαιδευτικούς αποσπασμένους στο Παρίσι για να διδάξουν τα ελληνικά στα παιδιά μας. Έχουμε τη τύχη της δημιουργίας του πιστοποιητικού Ελληνομάθειας, που είναι ένα αναγνωρισμένο σε ευρωπαϊκό επίπεδο δίπλωμα. Αυτό το δίπλωμα μπορεί να γίνει ο εφικτός στόχος για τα παιδιά μας, και να λείπει έτσι η εντύπωση ότι «χάνουν» το καιρό τους πηγαίνοντας στα ελληνικά σχολεία, που μέχρι και σήμερα ακόμη δεν τους εγγυώνται παρά μόνο μία «βεβαίωση παρακολούθησης» των μαθημάτων. Χωρίς βέβαια να ξεχνάμε τα νέα ελληνικά στις εξετάσεις του γαλλικού

baccalauréat. Θα χρειαστεί να ενημερώσουμε τους γονείς για όλες αυτές τις δυνατότητες, που προσφέρονται στα παιδιά και να οργανώσουμε τη καλύτερη δυνατή προσέγγιση των επί μέρους προβλημάτων. Χρειαζόμαστε γι αυτό τη βοήθεια όλων των εκπαιδευτικών. Η Ελληνική Κοινότητα προσφέρει τη συνεργασία της και τη βοήθειά της για την όσο καλύτερη λειτουργία των τμημάτων ελληνικής γλώσσας.»

Mais si ce mois de septembre 2005 commence cette année sous les meilleurs augures pour l'enseignement du grec à Paris, il a par contre le triste privilège d'être le mois de la commémoration du 50ème anniversaire du pogrom perpétré la nuit du 6 au 7 septembre 1955 contre les Grecs de Constantinople. Pogrom qui a détruit les 45 communautés grecques de la région et qui a sonné le début du dépérissement, dans Constantinople, de la présence grecque, doublement millénaire. Le pogrom a eu lieu en même temps que la réunion tripartite à Londres entre la Grèce, la Turquie et l'Angleterre sur l'avenir de Chypre et les protestations plus que tièdes des Alliés communs de la Grèce et de la Turquie n'ont réparé aucun des préjudices moraux, physiques et matériels subis par la population grecque. La Grèce, qui venait de finir une guerre civile sanglante, dépendait totalement des USA, dans tous les sens du terme, et elle était incapable de s'opposer à la volonté politique tant des USA que de l'Angleterre qui «épaulait» la Turquie dans ses revendications sur Chypre, afin d'empêcher la décolonisation de l'île et de garder ses bases militaires. Tout ceci est décrit - *en anglais* - dans l'excellent livre qui vient d'être publié à New York par l'historien Speros Vryonis aux éditions greekworks.com « *The mechanism of catastrophe, the turkish pogrom of september 6-7, 1955, and the destruction of the greek community of Istanbul* ». Je ne rappelle pas ces tristes événements par esprit de vengeance (c'est pourquoi je m'abstiens volontairement de donner les détails atroces et les chiffres accablants), mais par souci de justice et de respect pour les victimes du pogrom et afin de tirer les enseignements des désastres historiques et d'éviter que les erreurs du passé ne soient répétées. Il ne suffit pas malheureusement d'en appeler à la bonne volonté et à la fraternité entre les peuples grec et turc pour résoudre les problèmes et les nombreux contentieux entre les deux pays. Le chemin pour un avenir pacifique passe par des étapes longues et par le respect de critères concrets, dont certains ont été formulés à Copenhague.

La Turquie s'apprête à commencer, le 3 octobre 2005, les négociations en vue d'intégrer l'Union Européenne. Un des préalables de cette ouverture était la signature des accords douaniers avec les dix nouveaux membres de l'Union Européenne, dont Chypre. La Turquie a signé ces accords, tout en déclarant par écrit que ceci ne constitue pas une reconnaissance de la République de Chypre, dont elle occupe militairement la partie Nord. Des voix se sont

élevées pour protester contre cette absurdité irrationnelle et réclamer que la Turquie reconnaisse Chypre avant le début des négociations. Nous ne pouvons qu'appuyer cette démarche.

On aurait pu penser qu'à la veille de l'ouverture de ces négociations d'adhésion, la Turquie ferait tout pour démontrer qu'elle partage les valeurs communes des autres pays européens. Or, les tracasseries administratives contre le Patriarcat Œcuménique, les spoliations de propriétés des Grecs, tant en Turquie qu'à Chypre occupée par l'armée turque et finalement le nouveau dogme de la présence militaire maritime de Turquie en Mer Egée, Mer Noire et en Méditerranée sont des signes d'une volonté délibérée de s'imposer par la force et les faits accomplis.

Je suis de ceux, qui continuent à penser que la Turquie a sa place dans l'Union Européenne. Ceci implique le respect des règles communes, humanistes et démocratiques. Les signes que la Turquie envoie au reste de l'Europe sont négatifs, en ce qui concerne le respect des droits de l'homme, des minorités et des frontières avec ses voisins, sans oublier la négation du génocide arménien et l'occupation du nord de la République de Chypre. Tant qu'elle persiste dans cette voie, je pense que la porte de l'Union Européenne doit lui rester fermée.

Paris, le 15 août 2005
Andréas Tsapis

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

«Η Ελληνική Διασπορά στον 20ο αιώνα», που επιμελήθηκε ο μεγάλος ελληνιστής και ιστορικός Richard Clogg, κυκλοφόρησε στα ελληνικά από τις εκδόσεις «Ελληνικά Γράμματα», σε μετάφραση της Μαρίνας Φράγκου. Το βιβλίο πρωτοδημοσιεύτηκε το 1999, σε συνεργασία με το St Antonys' College της Οξφόρδης, του οποίου είναι Μέλος ο Richard Clogg, με τον εκδοτικό οίκο MacMillan Press Ltd στο Λονδίνο. Πρόκειται για μια εξαιρετική συνοπτική μελέτη με θέμα την ελληνική διασπορά στη σύγχρονη εποχή και ειδικότερα στον εικοστό αιώνα. Οι συγγραφείς του βιβλίου (Φλωρέσκα Καρανάσου, Νικόλαος Ντουμάνης, Πίτερ Δ. Τσίμπος, Τσάρλς Μόσχος, Ε.Α. Μάντζαρης, Απόστολος Καρπόζηλος, Renée Hirschon), οι περισσότεροι ακαδημαϊκοί Έλληνες της διασποράς, επιχειρούν μια χρήσιμη και αξιόπιστη ιστορικο-κοινωνική ανάλυση των πιο σημαντικών ελληνικών κοινοτήτων ανά τον κόσμο (της Αυστραλίας, της Αμερικής, του Καναδά, της Νότιας Αφρικής, της Αιγύπτου και της Ρωσίας). Με τα κείμενά τους παρέχουν το έναυσμα για μια ευρεία συζήτηση αναφορικά με το μέλλον της ελληνικής ομογένειας στη μετανεωτερική εποχή -και υπό το βάρος της παγκοσμιοποίησης. Δυστυχώς λείπει όλη η ελληνική διασπορά στην Ευρώπη.

Μανόλης Αναγνωστάκης (1925-2005)

Ο Μανόλης Αναγνωστάκης, από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, εκπροσώπους της κοινωνικής ποίησης, και έξοχος δοκιμογράφος, βραβευμένος με Κρατικό Βραβείο για το σύνολο του έργου του το 2003, πέρασε στο βασίλειο της σιωπής τον περασμένο Ιούνιο. Τη σιωπή είχε επιλέξει για τον εαυτό του ο ποιητής την τελευταία εικοσαετία πιστεύοντας ότι η ποίηση δεν είναι πάντα «ο τρόπος να μιλήσουμε αλλά ο

καλύτερος τοίχος να κρύψουμε το πρόσωπό μας».

Ο Μανόλης Αναγνωστάκης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1925 και σπούδασε Ιατρική. Ανέλαβε πολιτική δράση στην αντίσταση κατά των Γερμανών μέσα από το Κομμουνιστικό κόμμα. Εξ αιτίας της πολιτικής του δράσης ταλαιπωρήθηκε, φυλακίστηκε (1948) και καταδικάστηκε σε θάνατο (1949). Ένα χρόνο μετά την αποφυλάκισή του πήρε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής (1952). Υπηρέτησε ως ακτινολόγος ιατρός στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών και τελειοποίησε την ειδικότητά του στη Βιέννη (1955-56). Στη συνέχεια επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη, όπου έγραψε και δημοσίευσε το κύριο μέρος του ποιητικού του έργου (1941-1971).

Το έργο του ποιητή μπορεί να χωριστεί σε τρεις χαρακτηριστικές περιόδους:

1. Ο κύκλος των *Εποχών* (τρεις συλλογές με τον ομώνυμο τίτλο γραμμένες από το 1941 ως το 1950, μαζί με την ποιητική συλλογή «Παρενθέσεις», πέντε ποιήματα γραμμένα όταν ο ποιητής βρισκόταν στη φυλακή και δημοσιευμένα από φίλους του),

2. Ο κύκλος της *Συνέχειας* (1952-1962) και

3. Η ποιητική συλλογή *Ο Στόχος* (13 ποιήματα που εμφανίζονται το 1970 στη συλλογική έκδοση «Τα Δεκαοχτώ κείμενα») που γράφτηκαν τα πρώτα χρόνια της δικτατορίας σε ειρωνική γλώσσα.

Το 1971 κυκλοφορεί συγκεντρωτική έκδοση του έργου του: *Τα Ποιήματα*.

Το *Περιθώριο '68-'69* είναι 34 σύντομα αυτοβιογραφικά αποσπάσματα, ενώ το *Υ.Γ. [Υστερόγραφο]* (1983) περιέχει 124 αποσπάσματα - επιγραμματικές φράσεις. Το 1980 δημοσιεύεται το *Μανούσος Φάσης: Παιδική Μούσα* (11 ποιήματα), το 1981 με το ίδιο ψευδώνυμο δημοσιεύεται η σατιρική τριλογία *Ερωτική τριλίξα* και το 1968 ο *Κατήφορος*. Τέλος το 1987 γράφει το δοκίμιο *Ο ποιητής Μανούσος Φάσης και το έργο του*, όπου αναγγέλλεται ο θάνατος του Φάση, πράγμα που θα χαρίσει στον Ποιητή, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, την ελευθερία του.

Άρθρα και μελέτες του Μανόλη Αναγνωστάκη είναι συγκεντρωμένες στους τόμους *Υπέρ και κατά* (1965), *Αντιδογματικά* (1978) και *Συμπληρωματικά* (1985).

Ο Μανόλης Αναγνωστάκης υπήρξε συνειδητά ολιγογράφος ποιητής και συγγραφέας. Σύμφωνα με τον καθηγητή Παναγιώτη Μουλλά, το έργο του Αναγνωστάκη αποτελεί «ένα χρονικό δύο διαστάσεων ή δύο παράλληλων περιπετειών: μιας συλλογικής-ιστορικής-αντικειμενικής και μιας ατομικής-προσωπικής-υποκειμενικής» (περιοδ. *ΑΝΤΙ*, τ. 612/1996). Στο έργο αυτό, στο οποίο κυριαρχεί η αστική τοπογραφία, ο χρόνος ως έννοια, περικλείεται στις λέξεις *εποχή* και *συνέχεια*. Χώρος του είναι η Θεσσαλονίκη, μόνο που η πόλη αυτή αναφέρεται με τ' όνομά της μια και μοναδική φορά στο ποίημα «*Θεσσαλονίκη, Μέρες του 1969 μ.Χ.*» της συλλογής *Ο Στόχος*.

Το συγκεκριμένο ποίημα είναι συμβολιστικό και αρχίζει με τη φράση «Στην οδό Αιγύπτου πρώτη πάροδος δεξιά», φράση που επανέρχεται από το ποίημα «Ο πόλεμος» των πρώτων *Εποχών* του 1945. Εντάχθηκε στη συλλογή *Ο Στόχος*, που στόχευε στην αφύπνιση του λαού στη διάρκεια της δικτατορίας και δημοσιεύτηκε στα «18 κείμενα», τα οποία αποτέλεσαν μια πρώτη πράξη αντίστασης των πνευματικών ανθρώπων κατά της δικτατορίας.

Στη σύγχρονη πόλη της Θεσσαλονίκης κρύβεται η Ελλάδα των συναλλαγών, του ξεπουλήματος. Η εικόνα της πόλης που μαστίζεται από βαριές αρρώστειες (πλημμύρες, καταποντισμούς, σεισμούς και τέλος θωρακισμένους στρατιώτες, το σύμβολο της δικτατορίας) είναι η χειμαζόμενη χώρα, της οποίας κύριο χαρακτηριστικό αποτελεί η ανεργία, με αποτέλεσμα το μεταναστευτικό ρεύμα. Σε μια τέτοια χώρα η καθημερινή ζωή συγκρινόμενη με την παλιά ζωή των παιδικών και εφηβικών χρόνων, είναι απρόσωπη (υψηλά κτίρια, μέγαρα). Τώρα τα παιδιά είναι καχύποπτα, «δεν ψιθυρίζουν μυστικά, δεν εμπιστεύονται» κι ο λόγος του πατέρα «θα γνωρίσεις καλύτερες μέρες» αντηχεί κούφιος και συμβατικός.

Η ποίηση του Αναγνωστάκη, στις οποίας το σκηνικό κυριαρχούν οι καταστροφές, τα γκρεμισμένα σπίτια, τα ερείπια, τα χαλάσματα, νεκροί και μελλοθάνατοι, ναυαγισμένα όνειρα αλλά και ερειπωμένες επιθυμίες, αποτελεί ένα χρονικό, μια εξομολόγηση, μια συνομιλία, ένα στοχασμό και απολογισμό, ενώ παράλληλα συνιστά ένα διάλογο με την Ιστορία. Πρόκειται για μια ποίηση, όπου το *εγώ*, το *εσύ* και το *εμείς*, αλλά και το *εσείς* εναλλάσσονται πιστοποιώντας μια σχέση ταύτισης και συγχρόνως διαφοροποίησης. Ουσιαστικός μηχανισμός της ποίησης αυτού του είδους, που χαρακτηρίζεται από την ενότητα και την αυτοαναφορικότητα, είναι η επιγραμματικότητα, η ανάγκη αποφθεγματικής συμπύκνωσης.

Η ποίηση του Αναγνωστάκη, της οποίας τα μοτίβα απαντώνται και στα δοκιμακά έργα του, χωρίς να είναι καθαρά αφηγηματική, πρέπει να διαβάζεται σαν μια ενιαία αφήγηση, όπως ίσως το *Μυθιστόρημα* του

Γιώργου Σεφέρη. Στην ουσία της η ποίηση του Αναγνώστακη δεν είναι παρά άρνηση της αφήγησης:

«Πώς να μιλήσω;», αναρωτιέται ο ποιητής «και τόσα ποί να στοιβαχτούνε γεγονότα/ τόσες μορφές να ξαναγίνουν αριθμοί/ πώς να εξηγήσω πιο απλά τι ήταν ο Ηλίας, η Κλαίρη, ο Ραούλ, η οδός Αιγύπτου, η 3η Μαΐου, το τραμ 8, η Αλικανόη, το σπίτι του Γιώργου, το αναρωτήριο;».

Με την ποίηση αυτή απομυθοποιείται η Ιστορία, ή «εξαρθρώνεται το έπος», κατά τον Π. Μουλλά. Αποτελεί επίσης η ποίηση του Αναγνώστακη «ποίηση της νεότητας». Αρκεί να σκεφτούμε την ομολογία του ίδιου του ποιητή: η ποιητική του παραγωγή εκλείπει μαζί με τη νεότητά του. Ομολογία επιβλητική και υποβλητική μαζί.

Στο έξοχο ποιητικό αποτέλεσμα συντελεί αναμφισβήτητα η ειρωνική χρήση της γλώσσας. Ένα παράδειγμα είναι το απόσπασμα που ακολουθεί από το ποίημα «'Ανθρώπου» της συλλογής *Παρενθέσεις*:

*Ένα χόρο να σταθούμε ζητήσαμε, δίχως
υποτιθέμενα προνόμια ή ξεχωρη αξία.
Ένα αναγκαίον υστέρημα εις όλους περιττόν
(κι η εναισθησία σε τέτοιες στιγμές τι/ χρησιμεύει;)
όπως λ.χ. ο Γιώργος Τάδε φίλος λυρικός
ποιητής ποζάρει επιμελώς
και πείσμων στα πάνω ράφια των
επαρχιακών βιβλιοπωλείων
όπως στο θερινό κινηματογράφο που δεν πειράζεται από
τη νόηση
των φιλήσυχων ημερομισθίων της
συνοικίας.
Είμαστε συνεπώς πολύ ικανοποιημένοι
πιστεύοντας –οψίμως– ασυζητήτι σε
σοφότατα προγονικά αποφθέγματα.
Να πούμε το «ουκ εν τω πολλώ το ευ» ή «μηδέν άγαν» και
τα παρόμοια (...)*

Αυστηρός αξιολογητής των ανθρώπων ο Αναγνώστακης εμφανίζεται δίκαιος. Δηλώνει ευθαρσώς την πικρία του και αποφασίζει να κλείσει στη σιωπή του μη μπορώντας να μετέχει σε εκδηλώσεις που δεν προσιδιάζουν στην ακεραιότητα του χαρακτήρα του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το ποίημα «Επιτύμβιον», όπου ο ποιητής χρησιμοποιώντας το δεύτερο πρόσωπο (απευθύνεται στο νεκρό πια Λαυρέντη) αξιολογεί τον άνθρωπο (συνήθης μορφή υποκριτή, διεφθαρμένου και καιροσκόπου ατόμου που όταν φύγει από τη ζωή απολαμβάνει τιμών και νεκρολογείται από υψηλά ιστάμενα άτομα). Ο Λαυρέντης πέρασε στην Ιστορία της Λογοτεχνίας ως το σύμβολο της κοινωνικής υποκρισίας που μαστίζει μια εποχή αδικίας και ανηθικότητας. Ο ποιητής καταγγέλλει την εποχή του μέσα από ένα «κάπηλο τύπο ανθρώπου», ένα κίβδηλο πρόσωπο, το οποίο όμως απολαμβάνει τιμών. Ο ποιητικός λόγος εδώ γίνεται φωνή διαμαρτυρίας και «αίτημα πολιτικής και ηθικής εντιμότητας». Είναι φανερό ότι στον παρενθετικό λόγο του ποιήματος εντοπίζεται το κύριο βάρος του νοήματος. Ο ποιητής απομακρύνεται από παρόμοιους τύπους ανθρώπων που παράγει η αστική κοινωνία της

εποχής της δικτατορίας και κλείνεται στη σιωπή του. Θα μπορούσε κανείς να αναζητήσει το παράλληλο κείμενο του ποιήματος αυτού στην πεζογραφία της εποχής, στην μικρή σε έκταση νουβέλα του Μ. Καραγάτση με τίτλο *Ο θάνατος κι ο Θόδωρος* (επανεκδόση από την Εστία). Η χρήση της ειρωνείας τόσο στον πεζογράφο, όσο και στον ποιητή αλλά και ο τρόπος, με τον οποίο τόσο ο πεζογράφος όσο και ο ποιητής αποστασιοποιούνται από την υποκρισία που θεωρούν πληγή για τη σύγχρονη αστική κοινωνία αποτελεί θέμα εξαιρετικού ενδιαφέροντος.

Το σημείωμα αυτό θα κλείσει με μια σύντομη αναφορά στο ποίημα του Αναγνώστακη «Νέοι της Σιδώνος, 1970» (της συλλογής *Ο Στόχος*, 1970), ποίημα που κατέχει σημαντική προτεραιότητα στην ερμηνευτική που επιχειρείται στις σχολικές αίθουσες συνεξεταζόμενο συνήθως με το ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη *Νέοι της Σιδώνος, 400 μ.Χ.* Κοινά στοιχεία των δύο ποιημάτων αποτελούν η λιτή, καθημερινή γλώσσα, το πεζολογικό ύφος και πάνω απ' όλα η ειρωνεία. Ομοιότητες των δύο ποιημάτων εντοπίζονται και στο θεματικό πλαίσιο καθώς και τα δύο αναφέρονται σε νέους ανθρώπους διαβρωμένων ουσιαστικά εποχών. Νέοι ράθυμοι, δίχως δράση και πρωτοβουλίες, νέοι κουρασμένοι και άπραγοι, δημιουργήματα μιας συγκεκριμένης εποχής.

Οι νέοι του ποιήματος του Αναγνώστακη εμφανίζονται αρχικά χαρούμενοι, εγκάρδιοι και με κέφι για ζωή. Είναι οστόσο άνθρωποι συμβιβασμένοι παρά την ηλικία τους, στάση που αποκλείει την επανάσταση και που είναι διαμετρικά αντίθετη από τον προσανατολισμό του ποιητή. Εκείνος άλλους νέους ονειρεύεται: ανθρώπους της δράσης που δεν αντέχουν να υφίστανται την πολιτική και κοινωνική καταπίεση. Αντίθετα η εικόνα που βλέπει ο ποιητής αν και τυπικά «καλή», είναι στο βάθος έντονα υποκριτική. Οι νέοι διαποτισμένοι από τα μηνύματα των καιρών αντιμετωπίζουν το σήμερα με βάση τη βόλεψή τους, είναι «γερασμένοι προώρος», όπως παραστατικότερα δηλώνεται στον απομονωμένο τελευταίο στίχο (με την αποστροφή προς το φίλο του ποιητή Γιώργο).

1. Θεσσαλονίκη, Μέρες του 1969 μ.Χ. (της συλλογής *Ο Στόχος*, 1970)

*Στην οδό Αιγύπτου – πρώτη πάροδος δεξιά
Τώρα υψώνεται το μέγαρο της Τράπεζας Συναλλαγών
Τουριστικά γραφεία και πρακτορεία μεταναστεύσεως.
Και τα παιδάκια δεν μπορούνε πια να παίζουνε από
τα τόσα τροχοφόρα που περνούνε.
Άλλωστε τα παιδιά μεγάλωσαν, ο καιρός εκείνος πέρασε
που ξέρατε
Τώρα πια δε γελούν, δεν ψιθυρίζουν μυστικά, δεν
εμπιστεύονται
Όσα επέζησαν, εννοείται, γιατί ήρθαν βαριές αρρώστιες
από τότε
Πλημύρες, καταποντισμοί, σεισμοί, θωρακισμένοι
στρατιώτες.*

Θυμούνται τα λόγια του πατέρα: εσύ θα γνωρίσεις καλύτερες μέρες

Δεν έχει σημασία τελικά αν δεν τις γνώρισαν, λένε το μάθημα

οι ίδιοι στα παιδιά τους.

Προς το παρόν στον παλιό δρόμο που λέγαμε, υψώνεται η Τράπεζα Συναλλαγών

-εγώ συναλλάσσομαι, εσύ συναλλάσσεσαι, αυτός συναλλάσσεται-

Τουριστικά γραφεία και πρακτορεία μεταναστεύσεως

-εμείς μεταναστεύουμε, εσείς μεταναστεύετε, αυτοί μεταναστεύουν-

Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει, έλεγε κι ο Ποιητής

Η Ελλάδα με τα ωραία νησιά, τα ωραία γραφεία,

τις ωραίες εκκλησιές

Η Ελλάς των Ελλήνων.

2. «Επιτύμβιον» (της συλλογής Ο Στόχος, 1970)

Πέθανες-κι έγινες και συ: ο καλός.

Ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.

Τριάντα έξι στέφανα σε συνοδέψανε, τρεις λόγοι αντιπροέδρων,

εφτά ψηφίσματα για τις υπέροχες υπηρεσίες που προσέφερες.

Α, ρε Λαυρέντη, εγώ που μόνο το ζερα τι κάθαρμα ήσουν,

τι κάλπικος παράς, μια ολόκληρη ζωή μέσα στο ψέμα.

Κοιμού εν ειρήνη δε θα 'ρθω την ησυχία σου να ταράξω.

(Εγώ, μια ολόκληρη ζωή μες στη σιωπή θα την εξαγοράσω πολύ ακριβά κι όχι με τίμημα το θλιβερό σου το σαρκίο).

Κοιμού εν ειρήνη. Ως ήσουν πάντα στη ζωή: ο καλός, ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.

Δε θα 'σαι ο πρώτος, ούτε θα κι ο τελευταίος.

3. Νέοι της Σιδώνος, 1970 [Από τη συλλογή Ο Στόχος, 1970]

Κανονικά δεν πρέπει νάχουμε παράπονο

Καλή κι εγκάρδια η συντροφιά σας, όλο νιάτα,

Κορίτσια δροσερά – αρτιμελή αγόρια

Γεμάτα πάθος κι έρωτα για τη ζωή και για τη δράση.

Καλά, με νόημα και ζουμί και τα τραγούδια σας

Τόσο, μα τόσο ανθρώπινα, συγκινημένα,

Για τα παιδάκια που πεθαίνουν σ' άλλη ηπειρο

Για ήρωες που σκοτώθηκαν σ' άλλα χρόνια,

Για επαναστάτες Μαύρους, Πράσινους, Κιτρινωπούς,

Για τον καημό του εν γένει πάσχοντος Ανθρώπου.

Ιδιαίτερος σας τιμά τούτη η συμμετοχή

Στην προβληματική και στους αγώνες του καιρού μας

Δίνετε ένα άμεσο παρόν και δραστικό – κατόπιν τούτου

Νομίζω δικαιούσθε με το παραπάνω

Δuo δυο, τρεις τρεις, να παίξετε, να ερωτευθείτε,

Και να ξεσκάσετε, αδελφέ, μετά από τόση κούραση.

(Μας γέρασαν προύρωζ, Γιώργο, το κατάλαβες;)

Νένα Ι. Κοκκινάκη, δρ. φιλ.

Ανακοίνωση

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας πληροφορήσουμε ότι η προσπάθεια που άρχισε στην πόλη Βένετο της Ιταλίας με στόχο την ένταξη της Ελληνικής ως Ευρωπαϊκής Γλώσσας στο πρόγραμμα του Ιταλικού σχολείου, γεγονός που θα επιτρέψει στους Έλληνες ή ελληνικής καταγωγής μαθητές να παρακολουθήσουν τη διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας ως μαθήματος ενταγμένου στο πρόγραμμα του σχολείου τους, υλοποιήθηκε με την υπογραφή συμφωνίας την 13^η-7-2005 ανάμεσα στους φορείς:

1) Dipartimento di Scienze dell' antichita e del Vicino Oriente dell' Universita Ca Foscari di Venezia 2) Ufficio Regionale Ricerche Educative del Veneto υπό την αιγίδα του dell' Assessorato per l' Istruzione del Veneto 3) Direzione Generale Scolastica del Veneto και 4) Ιστορική Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Βενετίας.

Με την υπογραφή της συμφωνίας αυτής οι συμβαλλόμενοι ανέλαβαν αρχικά (10-2-2005) την υποχρέωση, ο καθένας εντός των επιστημονικών και τεχνικών αρμοδιοτήτων του, να προχωρήσουν από κοινού στα σχολεία του Βένετο σε πολιτιστικές πρωτοβουλίες με στόχο την προώθηση της Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας και του ελληνικού πολιτισμού γενικότερα σε όλες τις ιστορικές και γεωγραφικές του εκφράσεις. Η κίνηση αυτή δεν άφησε αδιάφορη και την άλλη σημαντική ιστορική παρουσία του Nord Est, την Ελληνική κοινότητα της Τεργέστης, η οποία δραστηριοποιήθηκε για την επέκταση του προγράμματος στην Περιφέρεια Friuli Venezia-Giulia. Ανάλογο ενδιαφέρον εκδήλωσαν τα Παιδαγωγικά Ινστιτούτα (I.R.R.E.) των περιφερειών που βρέχονται από την Αδριατική και ιδιαίτερα εκείνο της Puglia, όπου είναι έντονη η ελληνική παρουσία. Οι πρωτοβουλίες αυτές τοπικού χαρακτήρα βρήκαν ανταπόκριση στην επίσημη συμφωνία που υπογράφηκε τον Ιούλιο του 2005, στην οποία συμμετέχει και το Πανεπιστήμιο Foscari της Βενετίας και η οποία περιλαμβάνει επίσης και την χρηματοδότηση της προσπάθειας με 15000 ευρώ.

Νένα Ι. Κοκκινάκη, δρ. φιλ.

Συντονίστρια Εκπαίδευσης της Πρεσβείας της Ελλάδας στη Γαλλία

Το Νοέμβριο στη Βουλή ο νέος εκτελεστικός νόμος για το ΣΑΕ

Τον προσεχή Νοέμβριο θα κατατεθεί στη Βουλή ο νέος Εκτελεστικός Νόμος περί λειτουργίας του ΣΑΕ,

το σχέδιο του οποίου παρουσίασε σήμερα στο Προεδρείο του ΣΑΕ ο υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για θέματα Απόδημου Ελληνισμού Παναγιώτης Σκανδαλάκης. Στο πλαίσιο αυτό μέχρι τα μέσα Οκτωβρίου

το Προεδρείο του ΣΑΕ θα έχει ολοκληρώσει τη συζήτηση με τη βάση της οργανωμένης ομογένειας επί του κειμένου του νέου νομοσχεδίου, ενώ παράλληλα το ΥΠΕΞ θα το κοινοποιήσει σε όλους τους συναρμόδιους φορείς. Πριν από την κατάθεση του στη Βουλή το νομοσχέδιο θα συζητηθεί σε ειδική συνεδρίαση της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής, αρμόδια για θέματα απόδημου Ελληνισμού παρουσία του κ. Σκανδαλάκη.

Όπως τόνισε ο ίδιος, ο νέος νόμος, που εκκρεμεί πολλά χρόνια, είναι καινοτόμος και ριζοσπαστικός και εντάσσεται στη συνολικότερη προσπάθεια όλων των φορέων για την αναβάθμιση του ΣΑΕ, ώστε με τη δυναμική που εισάγει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ενός σύγχρονου και λειτουργικού οργάνου.

«Το σχέδιο νόμου αποτελεί σύγκλιση των γνώσεων, της εμπειρίας και των απόψεων όλων μας και απαιτεί ανάλογο θάρρος από όλους μας για την υιοθέτησή και την εφαρμογή του», τόνισε ο κ. Σκανδαλάκης. «Μετά την κοινή διαπίστωση όλων μας για την ανάγκη αναβάθμισης του ΣΑΕ, αποτέλεσμα της μέχρι σήμερα πορείας του με τα θετικά και αρνητικά αποτελέσματα και της νέας πραγματικότητας που έχει διαμορφωθεί διεθνώς, αλλά και της απαραίτητης προβολής του για τα επόμενα χρόνια, οδηγηθήκαμε στην κατάρτιση αυτού του σχεδίου νόμου». Για την κατάρτιση του σχεδίου νόμου, όπως είπε, έχουν ληφθεί υπόψη η τροποποιημένη πρόταση του Προεδρείου και των Περιφερειακών Συντονιστικών Συμβουλίων του ΣΑΕ, το περιεχόμενο των συναντήσεων της Διακομματικής Επιτροπής επί Προεδρία των κ.κ. Νιώτη και Χαϊτίδη, το σχέδιο νόμου του προηγούμενου Υφυπουργού κ. Μαγκριώτη, όπως και η εμπειρία των στελεχών της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού. Αναφερόμενος ειδικότερα στο νέο νομοσχέδιο ο κ. Σκανδαλάκης επισήμανε ότι διασφαλίζει τη γνωμοδοτική και εισηγητική αρμοδιότητα του ΣΑΕ, επιτυγχάνει την ενίσχυση της αντιπροσωπευτικότητας με την αύξηση του αριθμού των περιφερειών, τη διεύρυνση της βάσης και τη συμμετοχή της σε όλα τα επίπεδα εκπροσώπησης.

Παράλληλα, καθορίζει τα κριτήρια εισδοχής και τη διαδικασία ένταξης μελών και των οργάνων του ΣΑΕ και οριοθετεί τις αρμοδιότητές του. Επίσης ορίζει θητεία μελών του Προεδρείου και ανώτατο όριο θητειών, ώστε να διασφαλίζεται η ανανέωση που δίνει τη δυνατότητα συμμετοχής σε περισσότερα πρόσωπα, ενώ ενισχύεται η αποκέντρωση με την αντίστοιχη ενδυνάμωση της Περιφέρειας, καθώς προβλέπει την

εκλογή των Συντονιστικών Συμβουλίων στις Περιφερειακές Συνελεύσεις.

Η σύγκληση της Τακτικής Συνέλευσης ορίζεται κάθε τρία χρόνια, ώστε να υπάρχει αρκετός χρόνος για την επιτέλεση έργου, ενώ μειώνεται ο αριθμός των συμμετεχόντων με την αντίστοιχη μείωση του κόστους και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του οργάνου. Ως προς τα οικονομικά ο υφ. Εξωτερικών κ. Π. Σκανδαλάκης είπε ότι ο νόμος θα διασφαλίζει την επιχορήγηση του ΣΑΕ για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, οι Περιφέρειες θα έχουν απευθείας επιχορήγηση, ενώ θα υπάρχει έλεγχος της νομιμότητάς των δαπανών του ΣΑΕ και της ορθολογιστικής διαχείρισης με ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή.

Εκκρεμεί η απόφαση για τη σύγκληση της 6ης Παγκόσμιας Συνέλευσης του ΣΑΕ

Εν τω μεταξύ, σε εκκρεμότητα βρίσκεται η απόφαση της διοργάνωσης της 6ης Παγκόσμιας Συνέλευσης του ΣΑΕ, μετά από πρόταση που έχει κατατεθεί από το Προεδρείο του ΣΑΕ να μετατεθεί για το 2006.

Η πρόταση αυτή, όπως είπε ο κ. Σκανδαλάκης θα συζητηθεί κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Προεδρείου του ΣΑΕ, όπως και με το προεδρείο της Ειδικής Μόνιμης Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για θέματα απόδημου Ελληνισμού.

Και παραμένει ακόμη ανοιχτό το θέμα της επιστολικής ψήφου των αποδήμων, που μοιάζει να έχει τόσα αγκάθια όσα ο αχνός, γιατί παρόλο ότι έχουν αρθεί τα συνταγματικά εμπόδια και «φαινομενικά» όλα τα κόμματα συμφωνούν, εν τούτοις Θα περιμένουμε.

Παρέμβαση Ελληνίδας ευρωβουλευτού για την γλωσσική ταυτότητα των αποδήμων

«Οι χώρες - μέλη είναι αρμόδιες για την αντιμετώπιση του ζητήματος της εκπαίδευσης και διατήρησης της γλωσσικής και πολιτιστικής ταυτότητας των παιδιών των ευρωπαϊών πολιτών που μετεγκαθίστανται σε κράτος μέλος, διαφορετικό από εκείνο της καταγωγής τους». Αυτό είναι το συμπέρασμα της απάντησης του Συμβουλίου και της Επιτροπής στο σχετικό ερώτημα που έθεσε η ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μαρία Παναγιωτοπούλου - Κασσιώτου στην αρμόδια επιτροπή της Ε.Ε.

Με την ερώτησή της η κ. Παναγιωτοπούλου - Κασσιώτου ήθελε να πληροφορηθεί, εάν το Συμβούλιο και η Επιτροπή λαμβάνουν μέτρα, ώστε παράλληλα με την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, να είναι δυνατόν να διατηρηθεί και η εθνική γλωσσική και πολιτιστική τους ταυτότητα και να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή πολυμορφία.

Στην απάντησή του το Συμβούλιο αναφέρει ότι «σύμφωνα με το άρθρο 149 των Συνθηκών δηλώνει σαφώς ότι η Κοινότητα αναλαμβάνει δράση στον τομέα της εκπαίδευσης σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος».

Στην απάντησή της η Επιτροπή υπογραμμίζει τη μεγάλη σημασία που προσδίδει στη διατήρηση της γλωσσικής και πολιτιστικής ποικιλομορφίας.

Στο πλαίσιο των προνομίων που της έχουν δοθεί από τις Συνθήκες, η Κομισιόν έχει αναλάβει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, όπως ένα Πρόγραμμα Δράσης 2004 - 2006 για την ενίσχυση της εκμάθησης των γλωσσών και της γλωσσικής ποικιλομορφίας. Στο πρόγραμμα αυτό η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η δράση αυτή έχει σκοπό να ενθαρρυνθεί ενεργώς η εκπαίδευση και η εκμάθηση ενός ευρέως φάσματος γλωσσών, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσών των μεταναστών, στα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα κέντρα εκπαίδευσης για ενήλικες. Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης τη μέθοδο CLIL / EMILE, που έχει ως σκοπό την εκμάθηση ενός γνωστικού αντικείμενου σε μια ξένη γλώσσα.

Επίσης, η Ομάδα Εργασίας για τις Γλώσσες που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «Παιδεία και Εκπαίδευση 2010», συνέστησε μεταξύ άλλων ότι η πρόβλεψη για την εκπαίδευση περιφερειακών γλωσσών, καθώς και των γλωσσών των μεταναστών και των όμορων χωρών θα πρέπει να αποτελέσει τμήμα της πολιτικής των κρατών μελών για τη βασική παιδεία και την εκπαίδευση.

Με ένα δεύτερο ερώτημά της προς την Επιτροπή, η ευρωβουλευτής της ΝΔ ζήτησε στοιχεία σχετικά με την αναδιαμόρφωση σε σχέση με τα σημερινά δεδομένα και με προοπτική το 2010, της Οδηγίας 77/486/ΕΟΚ του Συμβουλίου (25.07.1977), περί σχολικής φοίτησης των τέκνων διακινούμενων εργαζομένων.

Η Οδηγία αυτή προβλέπει στο άρθρο 3 ότι τα κράτη μέλη θα λάβουν σύμφωνα με την επικρατούσα κατάσταση στο εσωτερικό τους, τα νομικά τους συστήματα και σε συνεργασία με τις χώρες προέλευσης, τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της παιδείας της μητρικής γλώσσας των συντηρούμενων τέκνων των διακινούμενων εργαζομένων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην απάντησή της προσθέτει ότι «η οδηγία βρίσκεται υπό εξέταση, ώστε αφενός να καθορισθούν σαφέστερα οι υποχρεώσεις των κρατών - μελών και αφετέρου να υποβληθούν ενδεχομένως κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο».

Ακόμη στο πλαίσιο των προγραμμάτων συνεργασίας της ΕΕ συγχρηματοδοτούνται Προγράμματα από την Επιτροπή, όπως το Culture 2000, με σκοπό την προώθηση της γλωσσικής ποικιλομορφίας και του διαπολιτιστικού διαλόγου.

Τέλος, στο πλαίσιο του μελλοντικού ολοκληρωμένου προγράμματος της «δια βίου μάθησης» για την περίοδο 2007 - 2013, η Επιτροπή προτείνει τη χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα της εκμάθησης γλωσσών και της γλωσσικής ποικιλομορφίας.

Η κ. Παναγιωτοπούλου - Κασσιώτου με δήλωσή της ανέφερε ότι «η ποικιλία μέτρων που αναπτύσσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, θα δώσουν και στους Έλληνες αποδήμους που κατοικούν σε άλλες χώρες της ΕΕ, την ευκαιρία να προβάλλουν τον ελληνικό πολιτισμό και να συνδιαμορφώσουν τις αποφάσεις ενίσχυσης της

διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στις νεότερες γενιές».

Βιβλίο για τα Σεπτεμβριανά του ομογενή καθηγητή Σ. Βρυώνη

Ιστορικά ντοκουμέντα για τα Σεπτεμβριανά του 1955, ορισμένα εκ των οποίων θα δουν το φως της δημοσιότητας για πρώτη φορά, περιέχονται στο νέο βιβλίο του Ελληνοαμερικανού καθηγητή ιστορίας, Σπύρου Βρυώνη. Το βιβλίο κυκλοφόρησε χθες στη Νέα Υόρκη, με τίτλο: «Ο μηχανισμός της καταστροφής» (The Mechanism of Catastrophe: The Turkish Pogrom of September 6-7, 1955, and the Destruction of the Greek Community of Istanbul) από τις εκδόσεις «GreekWorks.Com».

Σύμφωνα με το συγγραφέα, τη νύχτα της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου του 1955, ένα όργιο βανδαλισμών και λεηλασίας, του μεγαλύτερου ανθελληνικού προγκρόμ, επέφερε το θάνατο και τον τραυματισμό πολλών Ελλήνων, το βιασμό Ελληνίδων και την καταστροφή των ελληνικών περιουσιών με συνολική αποτίμηση ζημιάς που ξεπερνούσε τα 150 εκατομμύρια δολάρια.

Η έκδοση του βιβλίου συμπίπτει με τη συμπλήρωση 50 χρόνων από εκείνα τα τραγικά γεγονότα. Εκτός βέβαια από πολυάριθμα στοιχεία που αποδεικνύουν ένα «οργανωμένο και καλά σχεδιασμένο έγκλημα σε βάρος του Ελληνισμού», όπως τονίζει ο Δρ. Βρυώνης, ο αναγνώστης θα έχει τη δυνατότητα να διαβάσει «νεοφανείς μαρτυρίες θυτών, θυμάτων και αυτόπτων μαρτύρων».

Επίσης, σημειώνει ότι «τα γεγονότα αυτά οδήγησαν στην εκρίζωση όχι μόνο των Ελλήνων της Πόλης, αλλά και της Εβραϊκής και της Αρμενικής κοινότητας. Ταυτόχρονα, συνέβαλαν στην πτώχευση του Τουρκικού Έθνους από πνευματικής και ηθικής απόψεως, καθώς αυτό αποκόπηκε από το μακραίωνα, μοναδικά πολυπολιτισμικό του παρελθόν».

Ο Δρ. Βρυώνης δίδαξε στα πανεπιστήμια Χάρβαρντ, Καλιφόρνιας, Σικάγου και Αθηνών, ενώ έχει συγγράψει πολλά βιβλία και επιστημονικά συγγράμματα. Ίδρυσε και διεύθυνε για αρκετά χρόνια το Βρυώνιο Κέντρο Ελληνικών σπουδών στο Σακραμέντο, καθώς και το Ωνάσειο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών στην Νέα Υόρκη.

Στη Θεσσαλονίκη το πρώτο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας

Την ίδρυση και λειτουργία του πρώτου Διεθνούς Ελληνικού Κρατικού Πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη ανακοίνωσε η υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Μαριέττα Γιαννάκου. Η επικείμενη ίδρυση -πιθανότατα τον Σεπτέμβριο του 2006- του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος (International Hellenic University), αλλάζει θεαματικά τα δεδομένα στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, αφού αποτελεί το πρώτο συστηματικό άνοιγμά της εκτός συνόρων.

Σε πρώτη φάση το Διεθνές Πανεπιστήμιο θα λειτουργήσει με τρεις σχολές, τη *Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών*, τη *Σχολή Οικονομίας*

και Διοίκησης και τη Σχολή Επιστημών Τεχνολογίας, κάθε μία από τις οποίες θα δεχθεί αρχικώς περί τους 80 φοιτητές.

Το υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο θα μπορεί να δεχθεί φοιτητές από όλο τον κόσμο, αλλά η έμφαση δίνεται κυρίως στα Βαλκάνια και στο χώρο της Μεσογείου. Ενδιαφέρον εκδηλώνεται και από ομογενείς της Ευρώπης και της Αμερικής, ενώ μικρό ποσοστό θέσεων -το οποίο ακόμη δεν έχει καθοριστεί- θα απευθύνεται σε Έλληνες που ζουν εντός των συνόρων.

Η επιλογή των φοιτητών θα γίνεται ύστερα από διεθνή πρόσκληση ενδιαφέροντος. Τα προγράμματα σπουδών θα είναι προπτυχιακά και μεταπτυχιακά, με χρήση της διδασκαλίας με παρακολούθηση και δυνατότητα εκπαίδευσης από απόσταση. Θα είναι αντίστοιχα με τα προγράμματα σπουδών των υπολοίπων πανεπιστημίων της χώρας και θα οδηγούν σε αντίστοιχους ισότιμους τίτλους σπουδών (πτυχίο, μεταπτυχιακό δίπλωμα ειδίκευσης και διδακτορικό δίπλωμα).

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την εγγραφή των προπτυχιακών φοιτητών είναι:

α) η κατοχή τίτλου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του εξωτερικού ισότιμου ή αντίστοιχου με το απολυτήριο του ελληνικού λυκείου, ενώ για την εγγραφή των μεταπτυχιακών φοιτητών απαιτείται η κατοχή τίτλου σπουδών του εξωτερικού ισότιμου ή αντίστοιχου με τους τίτλους σπουδών των ελληνικών

β) η κατοικία και διαμονή εκτός Ελλάδας τα τελευταία έξι χρόνια από τον χρόνο υποβολής της υποψηφιότητας.

Σε περίπτωση που ο αριθμός των ενδιαφερομένων είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων, η επιλογή θα γίνεται κατόπιν αξιολόγησης των αιτήσεων με ευθύνη του κοσμήτορα της κάθε σχολής. Τα κριτήρια επιλογής θα οριστούν με Προεδρικό Διάταγμα.

Δίδακτρα

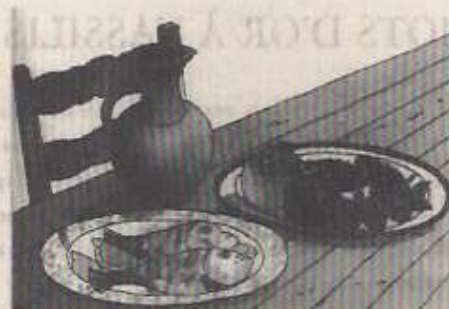
Οι αλλοδαποί φοιτητές θα συμμετέχουν οικονομικά στο κόστος λειτουργίας του προγράμματος σπουδών. Οι δε υπήκοοι κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη φοίτηση σε πρόγραμμα προπτυχιακών σπουδών θα συμμετέχουν οικονομικά στο κόστος λειτουργίας του προγράμματος μόνο εφόσον προβλέπονται δίδακτρα για προπτυχιακές σπουδές στα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας τους.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές συμμετέχουν όλοι ανεξαιρέτως στο κόστος λειτουργίας του προγράμματος, όπως άλλωστε και οι φοιτητές που συμμετέχουν σε προγράμματα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Αργότερα το campus

Οι σχολές θα λειτουργήσουν αρχικά σε ενοικιασμένες εγκαταστάσεις και, ταυτόχρονα, θα αρχίσουν οι διαδικασίες για την ανοικοδόμηση ενός campus προς την πλευρά του αεροδρομίου της Θεσσαλονίκης, ώστε να διευκολύνονται οι αλλοδαποί φοιτητές. «Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ένα πανεπιστήμιο που να μην έχει κανένα από τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την πολυδιάσπαση των διαφόρων σχολών» τόνισε η υπουργός Παιδείας.

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE
depuis 1929

60, rue Lafayette
75009 PARIS
Tél : 01 47 70 78 14

Μιλάτε ελληνικά στο σπίτι αλλά
δυσκολεύεστε να καταλάβετε μια
έντονη συζήτηση στην Ελλάδα;
Γράφτετε και διαβάζετε ελληνικά
αλλά δυσκολεύεστε να διαβάσετε
ένα άρθρο στην εφημερίδα;

Ειδικό μάθημα ελληνικών για
ομογενείς .
Τρίτη : 6 μμ – 8 μμ

Πληροφορίες στο 01 49 29 05 32
κάθε μέρα
από τις 3 μμ ως τις 7 μμ.

ABONNEZ-VOUS A LA COMMUNAUTE HELLENIQUE
ET A SON BULLETIN D'INFORMATION

το δελτίο

Responsable de la publication : Andréas Tsapis,
Communauté Hellénique de Paris et des Environs
Maison de la Grèce, 9, rue Mesnil, 75116 Paris
tel : 0147046789 ; fax : 0147046813 ; e-mail :
communautehelleniqueparis@wanadoo.fr